

Kateřina Studená: Kafkův Proces a jeho inscenační možnosti

Studium osobnosti Franze Kafky a jeho díla se zřetelem k divadelním možnostem v něm ukrytým je obtížné zadání, které by vyžadovalo nejméně roční studium. Studentka s ním statečně zápasila, zůstala však víc u konstatování faktů než u hluboké analýzy a spěchala na půdu, kde se cítila jistější – k dramatinizaci Kafkova románu Proces. Vycházela ze srovnání dvou českých dramatinizací, které jsou dílem Evalda Schorma a Jana Grossmana. Žádná z nich však naléhavé výzvy Kafkova románu nepřevádí na jeviště s takovou silou a naléhavostí, s jakou byly zamýšleny a napsány. Proto sáhla společně s režisérem k jejich kombinaci a doplňování – ale ani jejich upřímné úsilí nedokázalo odhalit a bezpečně přemostit propasti původního díla.

Na druhé straně jejich snaha dokázala stmelit celý ročník, nadchnout ho pro úkol, který všechny přesahoval, a vybičovat je k nebývalému pracovnímu nasazení. Mohu dosvědčit, že bez neustálé a bdělé pozornosti a svědomitosti Kateřiny Studené by tento ambiciózní projekt asi ztroskotal. Dokázala, že má všechny předpoklady pro plnění úlohy dramaturga jako alter ega režiséra a jeho věrného pomocníka ve všech situacích. Není to úloha příliš vděčná, její úsilí se rozplyne v práci ostatních, ale je důležité si uvědomit, že inscenace by bez jejího přínosu vlastně ani nemohla vzniknout.

Zaznamenání proběhlého procesu zkoušení Procesu má svou cenu jako dokument poctivého zápasu o současný divadelní tvar Kafkova románu.

Doporučuji práci k obhajobě a navrhuji známku C.

Mgr. Jana Kudláčková